

Comentari de Text

Per V.T.R.

Un comentari de text ben fet és una feina bastant més complicada del que pot semblar. Però com a contrapartida sovint ens trobem amb significacions i idees que en una lectura menys profunda del text ens haurien passat per alt.

No m'entretindrà ara a enumerar tot allò que cal reflexar en un bon comentari sinó que a tall d'exemple passaré directament a fer-ne un. No serà una anàlisi exhaustiva però si que procuraré esmentar els trets més significatius de la poesia triada.

*Te busqué por la duda:
no te encontraba nunca.
Me fui a tu encuentro
por el dolor.
Tú no vendrás por allí.
Me moté en lo más hondo
por ver si, al fin, estabas.
Por la angustia,
desgarradora, hiriéndome.
Tú no surgias nunca de la herida.*

*Y nadie me hizo soñas
-un jardín o tus labios,
con árboles, con besos-;
nadie me dijo
-por eso te perdí-
que tú ibas por las últimas
terrazas de la risa,
del gozo, de lo cierto.
Que a ti se te encontraba
en las cimas del beso
sin duda y sin mañana.
En el vértice puro
de la alegría alta,
multiplicando júbilos
por júbilos, por risas,
por placeres.
Apuntando en el aire
las cifras fabulosas,
sin peso, de tu dicha.*

**"La voz a ti debida"
Pedro Salinas**

Pel que fa a la versificació cal notar que hi ha una fluctuació sil·làbica de 4 a 11 síl·labes. Els versos no tenen rima i només hi ha alguna assonància però que no forma cap esquema conegut. La disposició en estro-

fes tampoc no és continua. L'estructura interna del text podem dividir-la en dues mitats: la primera aniria fins herida. Aquesta unitat està marcada per una trimembració: *Te busqué, Me fui, Me moté, El poeta busca a través de la duda, el dolor i la angustia una estimada que no apareix.*

L'anàfora (repetició d'una paraula al principi de cada vers) marca la relació.

Al final d'aquesta primera unitat el poeta concreta la recerca en allò més fondo: *en la herida.*

A la segona unitat se'ns explica per què no troba a l'estimada en la seva busca solitària, sense cap ajuda.

Ara el ritme és bímembre i ve marcat també per l'anàfora: *nadie/nadie, que/Que, por/por.*

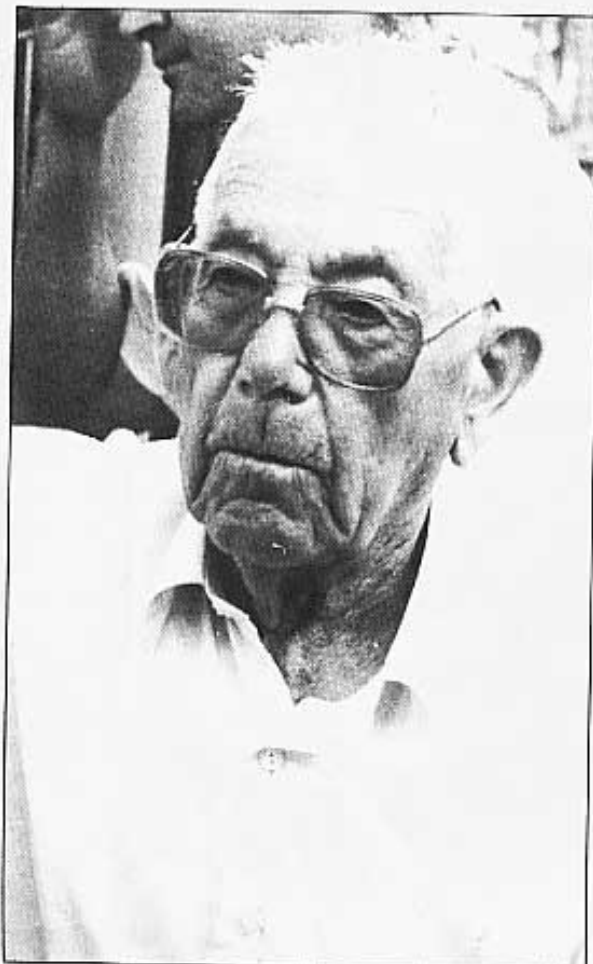
La relació amb la primera unitat ens arriba mitjançant la trimembració: *de la risa, del gozo, de lo cierto.*

Aquesta trimembració acabada amb *lo cierto ens porta a través d'una antítesi (contraposició de dos conceptes oposats) al primer vers: por la duda.*

El poeta va desorientat i per això no la troba a ella: *ell la busca en lo más hondo però ella està por las últimas terrazas de la risa.*

Així, doncs, el tema seria la recerca del que és autèntic per damunt les aparences. L'amor és un goig, una elevació. Salinas no fa més que seguir la tradició de la poesia amorosa. Aquesta idea d'elevació continua apareixent en *las cimas del beso, la alegría alta. Els verbs en gerundi ajuden a donar una idea de duració.*

Resumint, podem dir que és un poema amorós sense un esquema fixe, dividit en dues parts per una antítesi: *duda, dolor, angustia al món d'ell i risa, gozo y alegría al món d'ella.*

TRETS

CONTINUEM AQUESTA
SECCIÓ ON BIMESTRALMENT
APAREIXEN PERSONATGES,
GENT DEL POBLE
QUE LA NOSTRA CÀMERA
FOTOGRAFICA RECERCA
PELS CARRERS

BAUTISTA SALVADOR FERRERES